

BRUNO FERRERO

*Ledenjak
i dina*

MALE PRIČE ZA DUŠU

Naslov izvornika:
Bruno Ferrero
L'iceberg e la duna. Piccole storie per l'anima
© 2015 by Editrice Elledici, Torino

Nakladnik i copyright za hrvatsko izdanje:
© 2016 by SALESIANA d.o.o.
Omiška 8, Zagreb
salesiana@salesiana.hr
www.salesiana.hr

Za nakladnika: Mihovil Kurkut

Prijevod: Anto Stojić
Lektura: Vjeročka Ban
Grafičko oblikovanje korica: Ivana Štrbić
Grafička priprema: Salesiana d.o.o.
Tisak: Denona d.o.o., Zagreb

ISBN 978-953-205-138-4

BRUNO FERRERO

Ledenjak i dina

Male priče za dušu

SALESIANA

SRCE IMA SVOJE RAZLOGE

Ledenjak, prekrasna santa plavo-bijele boje, doplovio je nošen morskim valovima pred dinu, pješčani sprud kojim je završavala pustinja.

Baš ondje pred ledenjakom našla se dražesna siva dina. Ledenjak i dina pristojno su se predstavili jedno drugome, popričali iskreno, sa simpatijom se zagledali i na kraju strastveno zaljubili. Odmah su shvatili kako ne mogu jedno bez drugoga te se moraju vjenčati.

»Ti si luda!« govorile su dini njezine prijateljice. »Zar ćeš ostati vječno vezana uz tu ledenu santu? Vjetar će te odnijeti tko zna kamo i naprosto ćeš nestati.«

Ledenjaku je majka također govorila: »Sine, budi razuman, topli pijesak će te rastopiti, a to ti je onda kraj života.«

Njih dvoje ipak se odluče za ženidbu. Tako su jedan pješčani sprud pretvorili u vrtanu oazu prepunu cvijeća.

Levin se oženio prije tri mjeseca. Bio je sretan, ali ne kako je očekivao. Na svakom bi se koraku pojavilo

•
•
•
•
•
nešto što ga je smetalo, ali već sljedećega trenutka čekalo ga je i neko ugodno iznenađenje.

Jednoga dana Levin se vratio kući pola sata kasnije, jer je išao cestom koju nije najbolje poznao.

Cijelim putem je mislio samo na nju, svoju ljubav, svoju jedinu sreću. Što se više približavao kući, u nje-mu je rasla želja da svoju Kiti zagrlji. Međutim, kad je ušao u kuću, njegova draga dočekala ga je hladno, a to se uskoro pretvorilo u ljubomoru. Pa ipak upra-vo nakon te prve bračne svađe, Levin osjeti duboku i snažnu ljubav, tako jaku da se u strasnom zagrljaju nije više raspoznavalo gdje je završavala njezina a gdje započinjala njegova ljubav. (LAV N. TOLSTOJ)

KRALJEVIĆ I OVCE

Jedan je kraljević izgubio kraljevstvo. Bijegom je spasio život i obratio se Kublaj-kanu, vladaru mnogih zemalja. Mislio je: »Kublaj će me učiniti svojim prvim ministrom, dat će mi da vladam nekom od svojih pokrajina.«

Ali kad čovjek nema novaca, svako putovanje postane predugo i teško. Tako je i pred Kublaj-kanov dvor stigao u staru i poderanu odijelu. Lice mu je bilo opaljeno suncem i prepuno bora, pa ga strogi stražari u takvu stanju nisu pustili kanu. Kraljević je stoga morao potražiti novo odijelo i pouzdana zaštitnika koji će ga preporučiti Kublaj-kanu. Uz mnoge poteškoće ipak je pronašao nekoga starog dvoranina koji je poznao njegova oca, pa mu je taj omogućio pristup vladaru kako bi mu izrazio svoje dobre želje nadajući se da će dobiti neko časno mjesto u upravi. Kan ga je saslušao i na kraju rekao: »Povjerit ću ti stado od stotinu ovaca. Povedi ih na obronke planine Marek, čuvaj ih i napasaj.«

Kraljević bijaše ljut, ali to nije pokazivao, jer drugoga izbora nije imao. Poslušao je i izveo stado na ispašu. U početku je sve bilo kako treba, ali onda je ovce napala neka bolest od koje su sve uginule.

•
•
•
•
Kraljević se pojavio pred kanom da mu podnese izvješće.

»Bolest nije moja krivnja!« rekao je, a kan mu je povjerio novo stado od pedeset ovaca. Kraljević, opet kao pastir, odvede stado ponovno u planinu. Ovaj put se dogodilo da su se ovce, jedna za drugom, survale u provaliju, a kraljević je opet otišao kanu da se opravda.

Kan je bio strpljiv i nije se ljutio. Povjerio mu je stado od dvadeset ovaca. No ni ove nisu dobro prošle: jedne su noći došli vukovi i poklali sve ovce. Kraljević ode kanu s molbom da mu ovaj povjeri novo stado. Kan mu ovaj put dade samo deset ovaca. Kraljević je, poučen dotadašnjim iskustvom, pomno pazio na malo stado. Čuvao ih je, pratio, njegovao tako da je za četiri godine stado poraslo na tisuću ovaca. Tada je ponosan otišao pred kana da se pohvali uspjehom.

»Dobro«, reče kan, »imenovat ću te upraviteljem Tebristana. Pođi i budi dobar gospodar.« Kraljević će na to: »Hvala ti, ali zašto mi tu čast nisi dodijelio kad sam se prvi put pojavio pred tobom?« »Zato što bi stanovnici Tebristana stradali kao što su nastradale stotine ovaca koje sam ti bio povjerio.«

Pitanje kako ponovno pronaći smisao osobne odgovornosti i tako odgajati djecu od malih nogu, najveći je izazov našega stoljeća.

NAJJAČI

Jednoga dana reče kamen: »Ja sam najjači na svijetu!« Čuvši to, željezo će: »Jače sam od tebe! Pogledaj!« Željezo je napalo kamen i u dugotrajnoj ga borbi pretvorilo u prah.

Željezo reče: »Ja sam najjače na svijetu!« Kad je to čula, vatra će: »Ja sam jača od tebe, čuvaj me se!« Nakon duge borbe s vatrom željezo se rastalilo.

Onda vatra reče: »Ja sam najjača na svijetu!« Kad je to čula, voda će: »Ja sam jača od tebe, napast ću te.« I doista, vatra zamalo bi ugašena.

Voda poviče: »Ja sam najjača na svijetu!« Čuvši to, sunce stade pred vodu i reče: »Ja sam jače od tebe, pržim sve pred sobom!« Doista, borba nije dugo trajala, a sunce je isušilo vodu.

Sunce onda reče: »Ja sam najjače na svijetu!« Čuo ga oblak pa će na to: »Ja sam jači od tebe, mogu te zasjeniti!« Doista, oblak je potpuno zaklonio sunce.

Onda će pak oblak: »Ja sam najjači na svijetu!« Vjetar ga čuo pa će: »Jači sam od tebe, miči mi se s puta!« Nastade guranje na nebu. Vjetar je otpuhnuo oblak i povikao iz svega glasa: »Ja sam najjači na svijetu!« Planine na to rekoše: »Jače smo od tebe, vidjet

ćeš!» Nastala je borba dok planine nisu zarobile vjetar. Planine tada rekoše: »Mi smo najjače na svijetu!» Onda se pojavi čovjek i reče: »Ja sam jači od vas, sad ćete vidjeti.« Čovjek doveze strojeve koji bijahu plod njegova uma i prokopa planine tako da su oslobodile vjetar. Kad je ovladao planinama, čovjek reče: »Ja sam najjači na svijetu!» Uto se pojavi smrt i čovjek pored svega svoga uma dahnu i pade mrtav. Smrt, tek što je započela pobjedničko slavlje, ugleda čovjeka koji se iznenada pojavio treći dan nakon smrti.

»On je onaj kamen koji vi graditelji odbaciste, ali koji postade kamen zaglavni. I nema ni u kome drugom spasenja. Nema uistinu pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti.«

(DJELA APOSTOLSKA 4,11–12)

SADRŽAJ

Srce ima svoje razloge	5	Starac	53
Kraljević i ovce	7	Osam minuta	55
Najjači	9	Darovi jednog mandarina	57
Taksist	11	Zahvalnost	60
Bijeg	14	Sad znam zašto si to učinio	61
Jezero i zdenac	15	Gdje je nestala zvijezda?	64
Martina pošta	17	Pravo govora	67
U autobusu	21	Dijete džepara	68
Vojnik i princeza	22	Otkud guska u jaslama?	70
Oči moga oca	25	Gdje stanuje Isus?	73
Dijete i starac	28	Raj	74
Kruh	30	Gabrijelova zadaća	76
Tuga	32	Znanje grčkoga	80
Tajna dobrog čovjeka	34	Jeka	81
Orao i jastreb	36	Obitelj	84
Div koji je ostao bez riječi	39	Mačka	86
Moja majka	42	Pravo umijeće	87
Beznačajne stvari	44	Kamenorezac	89
Banka	46	Snaga jednostavnosti	93
Cigla bumerang	48		
Kava s poukom	50		

Knjige Brune Ferrera u nakladi Salesiane:

365 malih priča za dušu
Ali mi imamo krila
Bog je Isusov i naš tata
Cvijeće jednostavno cvjeta
Druge priče za vjeronauk i katehezu
Ima li još plesača?
Ima li koga gore?
Krugovi u vodi
Nove priče za vjeronauk i katehezu
Očenaš. Molitva koju nam je darovao Isus
Ponekad je dovoljna sunčeva zraka
Poučne priče za katehezu, propovijedi i vjeronauk
Priče iz pustinje
Priče za Božić, došašće i Bogojavljenje
Samo vjetar zna
Sretni roditelji s don Boscovim odgojnim sustavom
Stare dobre priče za vjeronauk i katehezu
Ševa i kornjače
Tajna crvenih ribica
Uvijek sviće novi dan
Važna je ruža
Zdravo Marijo
Zrikavčev pjev
Zvijezde se najbolje vide noću
Život je sve što imamo